

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului</p> <p>Parohiile cl. I. pe un an 2000 Lei Parohiile cl. II. 1800 Lei Parohiile cl. III. și subclasă 1500 Lei Pentru particulari 1200 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Prețul inserțiunilor</p> <p>Concurs de prot. 4000 Lei. Parohii de cl. I 2500, de cl. II 2000, de cl. III 1600. La celelalte publicații 1 cm. □ : 0 Lei</p>
--	--	--

Biserica ortod. din Rusia Sovietică.*

Cu prilejul alegerii, în zilele de 30 Ianuarie—3 Februarie 1945, a noului Patriarh al Bisericii pravoslave din Rusia, s'a adunat la Moscova un quasi-sinod al ortodoxiei, toate patriarhiile ortodoxe fiind prezente.

În Moscova clerul superior și inferior este respectat și iubit de popor, iar cultul ortodox e cu totul liber, alături de toate celelalte culte.

La Moscova se slujește regulat în 100 de biserici ortodoxe, iar în Rusia în peste 15 mii de biserici ortodoxe.

Am cunoscut 46 de arhierii ruși, care-și exercită nestingherit atribuțiunile lor harice și administrative în diferite eparhii din Rusia, unii din ei suplinind și eparhiile vacante. Fiecare episcop are în grija sa cel puțin 300—400 de parohii deservite de clerul respectiv.

Lume vine multă la biserică: bisericile au icoane, obiecte sacre, odăjdii vechi și noi de tot felul, de calitate bună, împodobite cu lucruri scumpe (pietre prețioase, fire de aur, mătase, etc.). Bisericile sunt frumos ornate cu flori naturale, verdeață, covoare, etc. Coruri mari și cunoscând la perfecție Sf. Slujbă, diaconi cu calități excepționale, ipodiaconi tineri și foarte rutinați în cele ale treptei lor, arată că viața bisericească a fost în continuă desfășurare.

Am luat parte la săvârșirea Sf. Liturghii, a vecerniei, a utreniei cu priveghere adâncă, Te-Deum, parastas.

Biserica rusă și-a ales numai *prin episcopii săi* pe păstorul său suprem, Patriarhul.

* Articolul P. Sf. Sale Episcopului Iosif al Argeșului despre ce a văzut în Rusia, reprodus din „Telegraful Român” Nr. 9, 1945.

Mirenii n'au alt cuvânt la această alegere, decât acela pe care-l exprimă prin episcopul respectiv, care este asistat cu acest prilej de un cleric și un mirean din eparhia sa.

Statul nu se amestecă nici într'un chip în alegere.

În Biserica Rusă Patriarhul este autoritate centrală, care sintetizează toată grija pentru mântuirea sufletelor și care exercită atribuțiuni de șef față de episcopii săi. „Primus inter parēs” este privit el numai în cele ale harului, iar în cele administrative episcopii sunt în toată dependența de Patriarh, fără binecuvântarea căruia, nici nu pot pleca din eparhie și la protecția și sprijinul căruia fac apel la eventuală nevoie.

Biserica rusă nu primește dela stat nici un ajutor material în bani sau bunuri, dar primește tot sprijinul, în largă înțelegere, ce-i acordă și anume: preoții pot fi retribuiți fără stânjenire de către fiii lor duhovnicești bine credincioși, pentru slujbele religioase pe care le săvârșesc la diverse nevoi sufletești ce au; deasemenea poporul este slobod de a contribui pentru nevoile Bisericii. Atât aceste contribuțiuni cât și ofrandele pe care credincioșii le oferă preoților pentru slujbe, sunt cu totul benevole, dar cu totul îndestulătoare pentru nevoile slujitorilor și ale bisericilor.

Fonduri de rezervă, de propagandă, de rezistență etc., Biserica își creiază din două izvoare: 1. o cotă pe care părțile componente o centralizează la autoritatea superioară (parohie, eparhie, mitropolie, patriarhie) și 2. venitul din vânzarea luminărilor și a tuturor obiectelor bisericesti și religioase (clopote, sfesnice, icoane, cruci sfinte, vase, odăjdii, etc.), pe care Biserica prin organele ei (atelier, fabrici, etc.) le furnizează și le vinde în toată țara.

În Biserica rusă pregătirea viitorilor preoți se face acum într'un institut teologic, condus exclusiv de Biserică: acest institut s'a deschis de curând la Moscova; astfel de institute sunt în program a se deschide pe lângă fiecare eparhie. În aceste institute se fac trei ani de teorie și doi ani practică preotească. După absolvirea acestor cursuri, candidații la hirotonie stau într'o mănăstire sau catedrală pentru a li se verifica cunoștințele dobândite.

În Biserica rusă episcopii au reședință, întreținere, îmbrăcăminte, iar în plus în prezent câte 6000 ruble lunar.

În U. R. S. S. sunt doi miniștri de culte, unul pentru cel ortodox și unul pentru toate celelalte culte. Aderențele cultului ortodox sunt în mare majoritate și în creștere. Libertatea cultului este asigurată în mod absolut.

Ministrul cultului ortodox este în prezent dl Gheorghe Grigorovici Karpov și rolul său nu este al Ober-procurorului din trecut ci numai acela de intermediar, între biserica ortodoxă și statul sovietic, precum și acela de a aplană eventualele conflicte ce s'ar ivi între mireni și clerici.

La fiecare reședință eparhială este un reprezentant al Onor. Minister al Cultului Ortodox la care, la caz de nevoie, episcopul apelează pentru sprijinul autorității laice, sprijin ce se oferă în cadrul legilor.

În Rusia preoții nu se pensionează ci îi scoate dela altarul la care slujesc, numai moartea sau vr'e-o condamnare penală.

Numirile și transferările de preoți se fac exclusiv de erarhul eparhial, fără nici un amestec al statului căruia i se comunică mișcările făcute, numai pentru luare la cunoștință.

M'am înapoiat din Moscova cu încredințarea că acolo Biserica ortodoxă e în plin progres și cu anticiparea că, sub conducerea P. F. Alexie, ea va înflori tot mai mult.

Înainte de a încheia, voi repeta că în misiunea ce am avut-o la Moscova, am fost foarte bine, cu totul amical, delicat, atent și cu toată curtoazia primiți, găzduiți, îngrijiți, etc., atât de Înalta Autoritate ecclesiastică, — de la preot până la P. F. Patriarh, făcând mențiuni specială pentru I. P. S. Mitropolit *Nicolae* al Moscovei, *Ion* al Kievului, P. S. Episcop *Boris* al Cernigovului și P. C. Protoereu *Nicolae Krutiski*, cât și de toate autoritățile sovietice, începând cu dnii: Kirsanov și Dangulov dela Legația sovietică din București, care ne-au însoțit la și dela aerodrom cu afectuoasă atențiune, continuând cu personalul dela aero-

dromul Băneasa, de unde am plecat, cu cel dela avioanele ce ne-au transportat la ducere și la înapoiere și până la dl Gh. Grigorovici Karpov, Ministrul Cultului Ortodox din Rusia, care cu deosebită și vădită politețe ne-a salutat în diferite momente ale solemnităților la care am participat. . .

IOSIF

Episcop al Argeșului

Filmul și Preotul.

Dacă multe ziare, reviste și publicațiuni anunță emfatic diferite filme și teatre, aducându-le laude nemeritate, în scop bănesc și trupesc, — unele dintre ele în forma aceasta contribuind știut și neștiut, direct și indirect, la alunecarea omenirii pe pantă tot mai noroioasă, voină a identifica pe om cu animalul și coborîndu-l din altarul spiritualității în general, și al spiritualității creștine în special — cred că nu greșesc când îndrăznesc a comenta un film bun și — raritate — creștin.

Cinematograful comunal din loc a prezentat filmul italian „Dragoste vinovată”.

Titlul arată ceva obișnuit și modern chiar.

Cuvântul dragoste, virtute creștină, a devenit ușor la spus, slab la cântărit și banal prin filme și teatre, formând reclame răsunătoare și încadrând sentimente ușoare.

Filmul din vorbă, cu acest titlu însă nu intră în această categorie.

Dăm mai jos, pe scurt, cuprinsul lui:

Un tânăr boier întreține legături de dragoste cu o fată dintre slujnicele sale.

Spre a-și masca fapta rușinoasă, îi cere să se căsătorească cu un argat, jurându-i pe amândoi, că vor viețui numai formal.

După scurt timp, gelozia neîntemeiată însă îl îndeamnă să ucidă pe soțul fictiv din căsătoria amintită.

Urmează cercetările. Este acuzat și învinuit un altul.

Presupunerile referitoare la el, la boier, apărătorii, martorii, poziția socială și judecătorii, le spulberă.

Acuzatul nevinovat intră în închisoare, unde va muri, lăsând în viață o soție și doi copii. Iar tânărul boier sărbătorește sentința tribunalului cu un banchet.

Chiar printre veselie și pahare, destinate a adormi conștiința și a nihila amintirea, viermele judecății sufletești roade.

Preotul familiei îl cercetează obișnuit adeseori.

Boicrul îl consideră superfluu, dar iată-l într-o noapte mânat de cugetul muștrării, că bate la ușa preotului.

Își destăinuiește preotului crima, dar încheie prin a-și nega vinovăția și a-și justifica gelozia.

Sfaturile creștinești ale preotului și întrebarea despre cel ce suferă în temniță pe nedrept, îi aprind din nou cerbicia și pleacă...

Preotul îl petrece cu ultimele cuvinte: „Nici în lume nu vei avea liniște!”

De acum încolo, prezența preotului o ocolește și a ordonat și scoaterea crucifixului din casa sa, care-i amintea judecata.

Pentru a uita trecutul și crima, s'a căsătorit cu o tânără de familie și a călătorit trei luni prin Veneția, Milano și alte localități.

Mustrarea conștiinței însă călătorește cu el, și nici refugiul la țară nu-l scapă de carul ei, căci îi umple timpul și spațiul, fiind sădită de Cel peste vremuri și locuri.

Sfârșește în nebunie, când își mărturisește crima prin vedenii chinuitoare și moare sub judecata conștiinței.

*

Film psihologic creștin, ieșit din vremuri poate mai îndepărtate, dar de o exactă actualitate.

Astfel de filme pot îmbănzii omul, a-l face iubitor de semenii și temător de Dumnezeu.

Acum, când ani de zile, omul nu aude, nu vede și nu simte decât moarte, mulțimea ucigătoare a veacului nostru vrea să încerce adormirea conștiinței, ca eroul filmului.

De aceea am asistat în zilele noastre la scoaterea crucifixurilor din case!

De aceea, azi, când prezența preotului în societate e discutată, când binefacerea Bisericii e negată și existența lui Dumnezeu e atăcată, văzul crucii și al preotului trezește viermele conștiinței în locuitorii veacului păcătos și ucigaș.

Dar, fără căință și îndreptare, sfârșitul filmului va fi sfârșitul veacului.

Pr. ILIE V. CÂMPIANU

Că de trăim, pentru Domnul trăim și de murim pentru Domnul murim. Deci fie că trăim, fie că murim — suntem ai Domnului.

(Rom. 14, 8)

Serbare culturală la Lugoj.

Societatea de Lectură și Corală „Progresul” din Lugoj, înființată acum 25 de ani de harnicul tipograf, decedatul Ioan Preda și de inimoșii dirijori Vasile Olariu și directorul școlar Gheorghe Onae, a dat Duminecă, la 4 Martie a. c. ora 16, un concert religios în biserica ortodoxă-română, sub Înaltul Patronaj și în prezența P. Sf. Sale Episcopului Veniamin al Caransebeșului, pentru fondul de restaurare al bisericii, clădită în stil baroc, restaurată și împodobită acum cu o bogată pictură și ornamentică, adecvată stilului, care au angajat din plin dărnicia cunoscută și puterea de jertfă a bunilor credincioși, în frunte cu vestiții maistori ai Lugojului.

S'a executat în prima audiție, Liturgia în re-minor de fecundul și popularul compozitor bănățean Filaret Barbu, așa de fericit inspirat din bogatul nostru folclor muzical în cele mai reușite opere ale sale, în cari se reoglindește totodată și o viguroasă personalitate. Iar ca dirijor a scos, prin nuanțele subtile ale interpretării, din excelentul material al primului cor bărbătesc din Bănat, acorduri dramatice și pianissimo-uri impresionante, cari îți rețineau respirația, ca să le poți savura.

În pauză părintele Nicolae Sintescu a arătat originea și istoricul Societății Sodalilor români „Progresul”, cu frumoasele-i realizări: o bibliotecă, un pian, mobilier, conferințe, turnee, concerte la Radio, la Ateneu, la Timișoara unde la un concurs de coruri a fost calificat ca primul cor bărbătesc din Bănat, precum și în alte orașe ale Țării. A mulțumit P. Sf. Episcop Eparhiot, Președintele de onoare al societății, că a ridicat, prin prezența sa, fastul sărbătorii, care va rămâne o dată istorică în anele „Progresului”, precum și P. Sf. Episcop Dr. Ion Bălan, Arhipăstorul Bisericii surori, care, împreună cu suita sa, a ținut să dovedească și de astă dată, în aceste vremuri de grele încercări, deplina solidaritate a bisericii sale cu biserica noastră. În fine mulțumește dlui prefect Gheorghe Dongoroz, pentru concursul dat, tuturor autorităților și selecției publice, care au urmărit cu evlavie și emoție înălțătoarele acorduri ale liturghiei.

De încheiere, P. Sf. Episcop al Caransebeșului, într-o substanțială și înălțătoare cuvântare ocazională, aduce elogiul binemeritatei compozitorului și dirijorului Filaret Barbu, precum și corului, care, condus de credință și dragoste de neam și de muzică, a ținut să-și

arate solidaritatea sa cu toți ceilalți credincioși, prin participare la fondul de restaurare a bisericii. Acordurile impresionante ale sfintei liturghii, care au dispus sufletele spre zboruri mistice, ne-au ridicat privirile către culmile momentelor istorice hotărâtoare, prin care trece Neamul, așteptându-și mântuirea dela Dumnezeu, dela care vine tot harul și dela solidaritatea în credință și iubire frățească și creștinească a tuturor fiilor săi. Salută apoi cu deosebită satisfacție prezența P. S. Episcop al Bisericii surori Dr. Ion Bălan și al suitei P. Sf. Sale și împărtășește binecuvântarea sa arhierescă tuturor credincioșilor, cari au umplut până la refuz atât de încăpătoarea biserică.

După concert Preasfințiții episcopi, împreună cu șefii autorităților civile și militare și mulți intelectuali și meseriași, au mers la „Căminul Meseriașilor“ unde s'a oferit de Soc. „Progresul“ un ceai.

P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a fost salutat în cuvinte simțite de către: dl D. Lupea în numele soc. „Progresul“, dl V. Ghergha, președintele Reuniunii meseriașilor români, dl Iosif Dobrin, președintele corului „Lyra“ și dl Gh. Dongoroz, prefectul județului, exprimându-i cu toții mulțumiri pentru participarea la acest concert și asigurându-l de atașamentul neclintit față de Biserica strămoșească și instituțiunile ei.

Tuturor le-a mulțumit P. Sf. Sa Episcopul Veniamin, îndemnându-i la unire, solidaritate și muncă cinstită, pentru a putea trece cu bine clipele de grea cumpănă ale Țării, precum și la atașamentul nestrămutat față de Biserică, tradiție și comorile sufletești ale Neamului, spre a putea ajunge prin vitejia soldatului român, ajutat de viteaza armată sovietică pacea mult dorită, într'o țară democratică, liberă, suverană și independentă.

Atât la sosirea cât și la plecarea P. Sf. Sale corul „Progresul“ a cântat „Pre Stăpânul...“

Seara la ora 19 P. Sf. Sa Episcopul Veniamin, însoțit de dl insp. gen. i. p. Dr. Moise Ienciu și dl insp. gen. i. p. Pavel Jumanca, s'a reîntors la reședință.

Coresp.

Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este carele mă iubește; iar cine mă iubește pe Mine: iubit va fi de către Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și mă voi arăta lui.

(Ioan 14, 21)

GRANIȚA ȘI OAMENII EI.

(Urmare din Nr 49/1944)

Generalul ARON BIHOIU

(1834—1901)

De pe dealul Crucii al Bozoviciului privirea cuprinde Almăjul, înconjurat de munți cu coaste despădurite și spălate de apele năbădioase ale Nerei, țâșnite de sub Semenicul semeț.

Cele 16 sate stau roată, păstrându-și, prin secole, curățenia etnică de 91,6%. Ele au dat nației, în secolul al XIX-lea, cărturari de seamă și militari distinși. Biografia lor amplă, dacă s'ar scrie, ar constitui pagini luminoase pentru istoria Banatului.

Așa Lăpușnicul, unde fiul comunei, deputatul sinodal Eftimie Gherman, a realizat frumoase înfăptuiri culturale, a dat pe consilierul dela înalta curte de conturi din București, Dr Gheorghe Nedici (1881—1941), documentat îndrumător cinegetic. Tratatul său: „Ocrotirea vânatului mic“ a fost prefațat de regele Ferdinand I. Și a mai dat și familiile de ofițeri Romanu și Bihoiu. Din această familie își trage obârșia căpitanul Iosif Bihoiu din regimentul român iliric, care e tatăl generalului Aron Bihoiu, născut la 11 Iulie 1834, în Cusiciu lângă Biserica-albă.

El și-a început studiile la școala regimentală din Caransebeș. Apoi a urmat școala de specialitate „compania cadetilor“ din Gratz și Academia militară din Viena. În regimentul confinar român-bănățean a intrat la 1851.

În 1859 a luat parte în campania din Italia și s'a distins, împreună cu maiorul Alexandru Guran, în luptele dela Magente și Turbigo. În războiul cu Prusia din 1866 a luptat la Königgrätz, alături de căpitanul Teodor Seracin, apoi a comandat regimentul 64 infanterie din Orăștie, unde s'a și stabilit, după trecerea sa la pensie în 1892, ca general de brigadă. Pentru cei 41 ani de militarie a fost distins cu coroana de fier cl. III.

A decedat la 7 August 1901 și a fost înmormântat în cimitirul ortodox român din Orăștie.

Generalul Aron Bihoiu a fost un distins militar și un bun român, sprijinindu-și, oridecâteori i-s'a cerut, neamul și Biserica.

El era prieten cu mitropolitul Ioan Mețianu

1. Bazinul Almăjului are 24.391 locuitori, dintre cari 24.389 sunt Români.

și în sprijinea, cu sufletul și cu daniile sale, acțiunile-i eclesiastice.

Arhiepiscopul Filaret Musta i-a înregistrat elogios viața-i sobră cu interes permanent pentru problemele graniței.

A fost cumnat cu maiorul Ioan Topal și locotenentul Pavel Dimitrievici, fondatori de legate culturale în eparhia Caransebeșului.

Contemporan cu preotul Dionisie Goanță el a sprijinit zugrăvirea din 1878 a bisericii din Lăpușnic, zidită în timpul obercneazului Goșa Vuc, la 1770.

În casa venerabilului paroh, — zugrav și sculptor de iconostase —, Nicolae Bihoiu i-am văzut fotografia. Chip de almăjan blând dar hotărât, aureolat de gloria trecutului țării Nergăului.

Dr Cornel Corneanu

COLȚUL SATULUI

Familia în viața socială

de: Pr. DIMITRIE BLIDARIU

Viața noastră este un dar venit dela Dumnezeu, din veșnicie prin neam și familie. Continuitatea vieții este familia, care, numai în mijlocul neamului și pentru el își are rostul existenței, după cum și viața fiecărui om, numai integrată în familie și slujind neamul și patria are rost să fie.

Neamul este scopul și purtătorul vieții, el ne-a dat-o, lui și patriei să-i slujim, prin el ne apropiem de Dumnezeu, Care, prin înălțarea neamului ne răsplătește faptele noastre cele bune, iar prin umilirea lui ne pedepsește greșalele noastre și abaterile dela legea morală.

Vorbind de familie, trebuie să înțelegem și patria care o ocrotește și pe care fiecare cetățean al ei, trebuie să o iubească. Iată dar, că aceste cerințe firești trebuie să fie nedespărțite, căci familia înstrăinată de glia sa, este ca și un neam pribeag fără patrie și care se ofilește, stingându-se cu încetul, pierzând puterile sufletești, cari sunt menite să le asigure dănuirea. Ele își pierd conștiința trăirii pe pământ.

Era o vreme când nu averea era la baza întemeierii familiei, ci erau acele însușiri cari făceau cinste neamului românesc și dintre toate însușirile, cea mai caracteristică era *omenia*, care mai cuprindea în sine demnitatea, credința și cinstea, precum și lupta pentru binele neamului. Faptele bune ale unuia se resfrângeau asupra tuturor. Rostul familiei și ale neamului, erau

de căpetenie. Îndemnurile credinței și ale conștiinței ne-au păstrat tradiția și ne-au arătat vrednicia faptelor.

Rolul principal în familia românească îl deținea femeia, care ca mamă adevărată era păstrătoarea tradiției și educatoarea tinerelor sale vârstare, pe cari le creștea într-o disciplină severă, cu respect și modestie față de toți și harnică prin muncă cinstită.

Toate acestea ne-au pregătit biruința și împlinirea idealului nostru: unirea.

Dar a venit și timpul nostru de azi, numit al libertății, al progresului, al civilizației, când argumentele rațiunii sporesc neconținut și cari în loc de credință, de luptă și de jertfă pentru binele tuturor, au născocit diferite crezuri, producând un haos mare în conștiințele Românilor, năvălind asupra neamului nostru, împărțindu-l în grupuri fie politice, fie religioase și fiecare cu sistemul său de înșelăciune: că fiecare are menirea să asigure binele, dar numai spre profitul material al fiecăruia.

Vrăjiți de toți aceștia și bazați numai pe argumentele rațiunii, cei mai mulți Români au uitat prea repede tot sbuciumul și lupta înaintașilor noștri, ajungând în starea de azi.

Trăim azi o vreme când valoarea faptelor sufletești este nesocotită, iar credința este ignorată, și astfel orânduirea firească a familiei slăbește. În locul luptei pentru înobilarea sufletului se cultivă tot mai mult egoismul și lenca, cari exploatează sudoarea altuia, ci trebuie o grijă mai mare față de familie, care trebuie să fie cât mai sănătoasă și de a-i ajuta la ușurarea îndeplinirii rosturilor ei creștinești și românești și să-și apere și prestigiul familiar.

Ce este familia? Este temelie moralității publice. Nici odată nu vom avea o societate morală, dacă la baza ei nu este moralitatea. Familia ia naștere prin hotărîrea unui bărbat și a unei femei de a trăi împreună, de a împărtăși aceleași bucurii și aceleași necazuri. Familia este întemeiată de Dumnezeu, când a binecuvântat prima pereche de oameni, prin cuvintele: „*creșteți și vă înmulțiți, umpleți pământul și-l stăpâniți*“ (I Moisi, c. 28, v. 18). Dar, și Mântuitorul Iisus Hristos a sfințit familia, ridicând căsătoria la rangul de taină. Rolul familiei este mare. Într-o familie bună se cultivă toate virtuțile casnice, creșterea copiilor în frica de Dumnezeu. Întâi de toate între soți trebuie să existe iubire și bună înțelegere, căci numai atunci familia este trainică.

Judecând bine asupra cuvintelor de binecuvântare ale lui Dumnezeu asupra celor dintâi oameni, vedem bine, că numai în măsura în

care omul știe să îndeplinească îndatoriile cuprinse în această binecuvântare și poruncă, poate să corespundă scopului pentru care a fost creiat: „*preamărirea lui Dumnezeu*“ și „*stăpânirea pământului*“. Dar și sf. ap. Pavel numește însoțirea bărbatului cu femeia o „*taină mare*“, însă cu îndatorirea sporirii neamului omenesc.

Biza existenței unei familii este numai căsătoria întărită prin darul lui Dumnezeu. Mântuitorul prin decretarea căsătoriei ca taină, a ridicat familia la cinstea ce i-se cuvine, iar prin aceasta, a ridicat și demnitatea femeii din starea de umilință în care se afla femeia la vechile popoare.

Taina aceasta devine sfântă și întărește legătura dintre soți, numai atât, cât ei au în sufletul lor credință și dragoste curată, căci numai așa au înțeles cuvintele: „*ce Dumnezeu a împreunat omul să nu despartă*“.

Cheia fericirii în familie stă numai în aceea că în căminul familiar membrii trăiesc sub binecuvântarea lui Hristos și frica de Dumnezeu, care este cel mai puternic razim moral în lupta vieții.

Dacă familia este clădită pe învățătura lui Hristos nu o va clătina nici o furtună, nici o greutate, nici o durere și nici un necaz. Cu cât familia este mai strâns legată, cu atât și poporul acela va fi mai tare. Îtovărășirea omului cu femeia înseamnă gospodărie și aceasta înseamnă legătura omului cu pământul pe care-l muncește și dela care primește hrana.

Dumnezeu i-a dat omului sarcina să-și ducă viața pe pământ și să nu fie singur, pe câtă vreme omul singuratic, ducându-și viața stingher de lume, înseamnă că el nesocotește porunca lui Dumnezeu, ne mai adăugând nimic la propășirea neamului său. În sfințenia și curătenia moravurilor din familie a rezidat și tăria neamului românesc.

Dar, în decursul vremii, multe s'au schimbat. Rânduielele noastre bisericești pentru mulți par niște rânduiele învechite, așa bună oară și taina cununiei este desconsiderată, degradându-o dela valoarea ei de taină, la un simplu contract obligatoriu prin forma căsătoriei înaintea ofițerului stării civile. Prin aceasta s'a avut în vedere numai interesele de ordin pământesc, pe când se mai cere și mijlocul de sfințire a familiei, și aceasta se poate face numai prin taina cununiei.

Biserica cu legile ei și cu tradițiile ei are menirea să arate o influență foarte mare asupra tuturor acțiunilor omenești spre tot ce este bun, însă trebuie sprijinită de toți membri ei deop-

trivă și de a nu o lăsa numai în sarcina preoțimei.

Atât timp cât omenirea s'a pus sub scutul lui Dumnezeu și în viața familiară s'a respectat voința Lui, ajungându-se nu numai la fericire, dar și la perpetuarea neamului omenesc.

Fiecare, cred, că cunoaște cum istoria ne dovedește, că în timpurile când învățăturile religioase au fost nesocotite, au excelat prin criza de natalitate, iar timpurile când învățătura religioasă avea mare influență, erau prodigioase în natalitate.

Cât ne privește pe noi, Români, trebuie să constatăm, că era o vreme când strămoșii noștri trăiau mai mult sub scutul dumnezeirii și cu o viață familiară curată și atunci natalitatea a fost cu mult mai spornică decât acum.

Timpurile noastre excelează prin scăderea natalității, care a devenit o plagă și o pată de rușine prin practicarea *avorturilor*. Mai ales aici la noi în Banat putem afirma, că avem mai multe sicrie decât leagăne.

Deci, isvorul răului stă în familie, căci ea este primul nucleu al vieții sociale și dela sănătatea ei atât fizică, cât și morală, depinde sănătatea și tăria de viață a țării și a neamului.

Toate sfaturile și toate cuvântările, au rămas numai vorbe goale aruncate în vânt, căci răul este prea adânc înrădăcinat.

Interesele materiale fiind puse pe primul plan în preocupările familiare, s'a inclinat spre împuținarea familiei la așa numitul sistem de doi copii sau unul. Asta atât la pătura intelectuală, cât și la cea de jos.

Nu rareori ne este dat să vedem doamne din societatea înaltă cari în loc de copii au căței, pe cari îi îmbăiază, îi parfumează, îi culcă în pat și mănâncă cu ei din farfurie. Toate acestea se datoresc faptului că sufletele lor fiind lipsite de credință și religiozitate, refuză sarcina creșterii copiilor, renunțând la bucuriile vieții familiare.

Soțiile și-au uitat misiunea.

Felul neresios și necreștinesc în care începe viața familiară are drept consecință *divorțurile*. Numărul lor crescând ne adeverește că concepția religioasă-morală în familie dispăre. Sufletul lipsit de simțământul religios este mereu preocupat cu bunurile și plăcerile lumesti și pentru unii ca aceștia, copiii devin o piedică permanentă.

Am amintit și despre avorturi, căci într'a-devăr această practică odioasă a produs nenumărate tragedii familiare, cu urmarea jalnică a

numeroaselor morminte cu mame tinere și cu copii orfani.

Vai, câte fețe trandafirii de ale tinerele noastre neveste se ofilesc la vârsta destul de tânără și astfel ajungem la constatarea că avem babe la 30—35 de ani.

Comoditatea de a nu avea nici un copil, nu se poate asemăna cu fericirea mamelor înconjurate și mângăiate la bătrânețe de copii și nepoți, căci aceasta este adevărata răsplată dumnezeiască. Femeile și bărbații moderni preocupați numai cu o căsnicie comodă, apoi neavând nici un urmaș, dispar din lume, în marele anonim, căci așa se cuvine: „să ai nepoți la bătrânețe să-ți spună moșu și să le spui la povești cu împăratul roșu“ (O. Goga).

Numai o femeie bine educată poate fi și o mamă adevărată, soție bună și gospodină bună. Numai o educație religioasă a femeii poate înrâuri natalitatea. În căminul familiar soția trebuie să aibă demnitatea de mamă, înconjurată de numeroși prunci.

Azi însă, se obsearvă în opinia publică o oarecare compătimire față de familiile cu copii mulți, ca fiind o pacoste pe sarcina părinților, știind doar că copiii sunt o binecuvântare dela Dumnezeu și nu o povară.

Nădăduim însă că o îndreptare va veni și familia românească își va recâștiga demnitatea și cinstea din trecut, căci, repet, numai dacă familia este binecuvântată de Dumnezeu, plină de cinste, înconjurată de dragostea membrilor ei și călăuziți de percepțiile religioase-morale, atunci într'adevăr: „viitor de aur neamul nostru are“!

Liceu ortodox la Cluj.

După cum cetim în „Telegraful Român“ în 8 Ianuarie a. c. s'a deschis la Cluj liceul ortodox de băieți și tete înființat prin osârdia P. Sf. Sale Episcopului Nicolae Colan, cu concursul autorităților locale și a mai multor oameni de bine. Liceul confesional este găzduit în localul fostului liceu de fete „Principesa Ileana“ și are de director pe păr. Emil Nicorescu, profesor suplinitor la Academia teologică.

La deschidere, P. Sf. Sa Episcopul Nicolae a spus, în rezumat, următoarele:

De ani de zile ne-am străduit să deschidem un liceu ortodox-român la Cluj pe seama copiilor neamului nostru din Ardealul de Nord. Durere însă, autoritățile de stat n'au voit să ne înțeleagă și să ne asculte. Mulțumită vitejeii

armatei noastre și neprețuitului ajutor dat de aliata noastră Uniunea Sovietică, Ardealul azi este din nou liber și stăpân pe destinele sale. Autoritățile locale ne-au satisfăcut apelul și iată-ne azi puși în fericita situație de a deschide școala atât de mult râvnită, în care toți copiii, dornici de învățatură, să-și poată lumina mintea și încălzi sufletul cu învățatură românească în duhul creștin.

Voim și ne năzuim ca viața internă în liceul nostru să se desfășoare într'o atmosferă de familie. Profesorii să fie ca niște părinți, cari cu dragoste și pricepere să îndrume pe elevi, cari să răspundă cu aceeași dragoste, de ascultare și sârguință. Și trebuie să ajungem această țintă, câtă vreme în acest liceu elevii au a primi nu numai instrucție, ci și educație creștinească. Iar aceasta din urmă se poate desăvârși numai într'o atmosferă de familie.

Noblețta sufletului o desăvârșește numai educația creștinească. Hristos ni-a înfățișat pe adevăratul om, demn de făptura și scopul lui din viață. El a creiat și ne-a lăsat modelul de perfecțiune ce trebuie să-l urmăm. A fost pentru toate timpurile cel mai desăvârșit dascăl. În învățatura și viața Lui pământească, dascălii zilelor noastre au căutat și găsit toate principiile educative necesare la inobilarea sufletelor.

Punând deosebită greutate pe educația creștină, dela sine cade întreținerea duhului sectar, șovin și îngust național. Temeiul creștinismului este iubirea dintre oameni.

INFORMAȚII

Noul guvern. În 6 Martie a depus jurământul înaintea M. Sale Regelui noul guvern, care are următoarea compunere:

Dr. Petre Groza, Președinte al Consiliului.

Gh. Tătărescu, Vice președinte al Cons. și Ministru de Externe.

Lucrețiu Pătrășcanu, Justiție.

Prof. Mihail Ralea, Arte.

Prof. Gh. Nicolau, Asistența Socială și Asigurările Sociale.

Ștefan Voitec, Educația Națională.

Gh. Gheorghiu-Dej, Lucrări Publice și Comunicații.

Lotar Rădăceanu, Muncă.

D. Alimănișteanu, Finanțe.

Ing. Petre Bejan, Industrie și Comerț.

Teohari Georgescu, Afaceri Interne.

Ing. Tudor Ionescu, Mine și Petrol.

Romulus Zăroni, Agricultură.
 Petre Constantinescu-Iași, Propagandă.
 Gen. Vasiliu Rășcanu, Apărarea Națională.
 Prof. Dr. Bagdazar, Sănătate.
 Anton Alexandrescu, Cooperatie.
 Preot Const. Burducea, Culte.

Subsecretari de stat:

Gh. Vlădescu-Răcoasa, Naționalități.
 Gen. Virgil Stănescu, Interne, însărcinat
 cu ordinea și siguranța publică.
 Ion Burcă, Interne, însărcinat cu condu-
 cerea administrativă.

Gh. Atanasie Gheorghiu, Interne, finanțele
 locale.

Gen. D. Dămăceanu, Armata de uscat.
 Gen. E. Ionescu, Aeronautică.
 Amiral Petre Bărbuneanu, Marină.
 Constantin Agiu, Agricultură și Domenii.
 Adrian Dumitriu, Industrie și Răsboiu.
 Gen. Nicolau, Aprovizionarea Armatei și
 a populației civile.

Aurel Potop, Educația Națională.
 Mircea Durma și G. Vântu, Finanțe.
 Ion Gh. Maurer și Mircea Nicolaescu,
 Lucrări Publice și Comunicații.

Predică. Duminecă în 18 Martie a. c. predică în
 biserica noastră catedrală Păr. Prot. Dr. Z. Munteanu.

Păr. arhim. mitrofor Victorian Ursache,
 fost stareț al Mân. Meamț a fost numit preot la biserica
 română din Ierusalim.

Se atrage atențiunea cuc. preoți, ca
DUMINECĂ 18 MARTIE a. c. să scoată
la Sf. Liturghie AGNETELE necesare
la Sf. Liturghie a Celor mai înainte
sfințite din zilele de 21 și 23 Martie
a. c.

Cuc. preoți să procure pe seama
 fiecărui elev **CARTEA DE RUGĂCIUNI,**
 cu rânduiala Sfintei Liturghii. Prețul
 100 Lei.

Către abonații noștri.

Știate fiind greutatea apariției revistelor și
 deci și a „Foi Diecezane“, în aceste timpuri de
 scumpătate crescândă; și amintindu-ne de mo-
 desta sumă de 700 (șapte sute) Lei, abonamentul
 particularilor pe anul trecut 1944, rugăm pe Ono-
 rații noștri abonați să ne trimită abonamentul
 restant.

REDACTIA

Poșta Redacției.

Cu numărul trecut am îndreptat anul apariției
 „Foi Diecezane“, care este al LX-lea.

În anul 1941, începând cu Nr. 36 s'a pus anul
 greșit LIV-lea, în loc de LVI-lea.

Atragem atenția conducătorilor Oficiilor parohiale
 și cetitorilor noștri, cari au colecții, să îndrepteze anul
 existenței ei dela Nr. 36, anul 1941, până în prezent.

„BANCA POPORALĂ“ INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.

Filiale: Bozovici, Teregova și Pârvova. Expozitură: Eșelnița
 Capital social Lei 10,000.000. Reg. soc. bancare 13/1934.
 Telefon No. 43. Rezerve Lei 1,000.000.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului „Banca
 Poporală“ s. p. a. Caransebeș sunt invitați la a

XXXVIII-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș, la 5 Aprilie
 1945, ora 11 a. m. în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Designarea unui notar și a doi acțio-
nari pentru verificarea procesului verbal.
3. Darea de seamă a Consiliului de Ad-
ministrație. Bilanțul și Contul Profit și Pier-
dere pe anul 1944 și raportul Consiliului de
Cenzori. Darea absoluturului.
4. Distribuirea beneficiului net.
5. Fixarea jetoanelor și a remunerației
Consiliului de Cenzori pe anul 1945.
6. Propuneri în senzul Statutelor.

Dacă în ziua prevăzută nu va fi prezen-
 tat numărul de acțiuni cerut de statute, ședința
 adunării generale ordinare se amână pentru
 ziua de 19 Aprilie 1945, la aceeași oră și în
 același loc, cu aceeași ordine de zi, fără altă
 convocare, deliberându-se în conformitate cu
 prevederile legilor în vigoare.

Consiliul de Administrație.

N. B. Domnii acționari, cari voesc a par-
 ticipa la adunarea generală în persoană sau
 prin plenipotențiat, sunt rugați în senzul sta-
 tutelor a-și depune acțiunile cu 3 zile înainte de
 adunarea generală în Caransebeș numai la
 institutul nostru, afară de Caransebeș la Fili-
 alele din Bozovici, Teregova, Pârvova, Eșel-
 nița ori la institutele care sunt membre ale
 însoțirii „Solidaritatea“.